

107. Дотъкнете отпустяжыть думы въ предложє-
ніята: Трѣба да имамы очи за да . . . Не дерн кожата отъ
животното, което е умрѣло отъ . . . Дойде пролѣтъта и сла-
вея си запѣ пѣсенъта въ . . . Българската азбука е изнамѣ-
рена отъ . . .

61. Желѣзо.

Брѣжката на вратата е отъ желѣзо; ключел-
ницата на сандѣка е отъ желѣзо; подковата на коня
е желѣзна; гвоздейтъ на стѣнната е отъ желѣзо; кѣ-
дѣто и да погледнешъ все ще да видишь този поле-
зень металъ. Да, едно щастіе е за челѣка дѣто е
намѣрилъ въ земята желѣзото. Да останѣше той съ
златото и среброто, но безъ желѣзото, тогасъ щѣше
да ходи съ прѣстенчета и обичкы, пакъ храната си
щѣше да къса съ негѣтъ; златото и среброто сѣ тол-
кози мегкы, щото отъ тѣхъ не може са направи сѣ-
чиво. А какъ щѣше челѣкъ да копае и да оре земята,
ако да не бѣ желѣзото? Но природата не е дала же-
лѣзото готово; тя му казала; ей тука има за тебе
сѣкровище, ако ти стигне ума да са въсползовашъ
отъ него, ако са потрудишь върху него. Твърдѣ на-
рѣдко са намѣрва въ земята желѣзо въ чистъ видъ,
а почти вынѣгы е въ руда т. е. смѣсено съ глина,
варъ и другы вещества. Като извадятъ рудата отъ
рудницытъ, за които ный по-напрѣдъ четохмы, ту-
рятъ ѣ въ особенны пещи, които имѣтъ видъ на
кула; въ тѣзи пещи турятъ катъ руда и катъ ка-
менны въглища и слѣдъ туй стопяватъ рудата. Изъ
горнилото истича желѣзо, което въ този видъ са зве-
чугунъ. Чугунътъ не може да са кове както ковѣтъ
желѣзото въ ковачницата; но той може да са сто-
пява, и отъ растопень чугунъ могѣтъ да са лѣжтъ